

Orbánt már így szeretjük

2023 február 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A mi miniszterelnökünk ezúttal sem lacafacázott...

Velem együtt a fél ország felkapta a fejét, amikor Rod Dreher, majd Roland Tichy tollából kiszivárogtak Orbán Viktor vel's gondolatai a háború alakulásáról, amelyeket az MCC médiakonferenciáján részt vev? külföldi újságírókkal osztott meg a karmelita kolostorban megtartott háttérbeszélgetésen. Biztos, hogy megint nekünk kell szembesíteni a világot a képmutatásával, nekünk kell tövestül kicsavarni a pofonfát? – horkan fel az ember.

Aztán a gy?lölköd? és er?sen aránytalan ukrán reakciók dacára is, vagy annál inkább hamar be kellett látni: az lett volna furcsa, ha a kormányf? a diplomácia virágnyelvén szólva altatta volna vendégeit, netán – követve a sorba szolgálai vagy félszegen beálló európai vezet?ket – megtagadta volna mindazt, amit vall és amit eddig hirdetett.

Persze mi, magyarok is lehetnénk kaméleonok vagy örök alámerül?k, mint amivé – reméljük, átmenetileg – váltak például a V4-es barátaink, élükön az új cseh államf?vel, a beiktatása alkalmából els?ként és f? helyen a szankciókat hangosan üdvözl? Petr Pavellel. Bégethetnénk mi is a nyájjal vonulva, reménykedve, hogy nem bel?lünk lesz a farkas vacsorája. A történelmet szemlélve ez a stratégia még nyer? is lehet.

A cseheknél maradvá: Ambrózy Áron szokta mondani, ha valami idegen hader? az országukba lépett, morogva visszamentek a m?helyükbe, és kalapáltak valamit. A magyarok ellenben rendre görbe szablyával rohantak az ellenségnek. Végül mindkét nép nagyjából hasonló sikerrel élte túl az elmúlt ezer évet.

Történelmi tapasztalat ide vagy oda, van oka annak, hogy itthon nem vált nyer? stratégiává a megalkuvás, a „tanuljunk meg kicsik lenni” Kovács László-i tételmondat alkalmazása.

Miközben Csehország egy szankciópárti elnököt választott, aki – miután a kampányban a háború elkerülésér?l és az ország egyesítésér?l hadovált – gy?zelme után rögtön letette a h?ségesküt Washington és Brüsszel el?tt, majd jókívánságaival kényeztette Volodimir Zelenszkij ukrán elnököt, addig mi, magyarok 97 százalékban nemet mondtunk a brüsszeli szankciókra. Lehet mondani, hogy „csak” 1,4 millió ember nyilvánított véleményt rajta, de egyfel?l akkor is a nemzeti konzultációs forma marad minden id?k legszélesebb mintán alapuló közvélemény-kutatása, másrészt ha olyan sok támogatója lenne hazánkban a háború folytatásának, a szankciók er?ltetésének, nyilván közülük sokan éltek volna a lehet?séggel, hogy behúzzanak hét kövér „igent” a kérd?ívre, már csak azért is, hogy fricskát nyomjanak a miniszterelnök orrára.

Nem véletlen, hogy mára a baloldal Orbán-gy?löletének egyik legf?bb toposza a miniszterelnök „populizmusa” lett. Valójában az a bajuk, hogy ? velük ellentétben képes a választópolgárok fejével gondolkodni, a néplélekkel azonosulni és szívbe?l beszélni.

Persze ez nem populizmus, hanem a demokrácia lényege, de a neoliberális-globalista baloldal szemében a nép véleménye már rég csak egy idegesít? tényez?, amit valahogyan kezelni, altatni, manipulálni kell.

Egyszóval ismét Orbán Viktor volt az az európai vezet?k sorában, aki a tudósítások szerint kimondta, amire nagyon-nagyon sokan gondolnak a kontinensen, azaz hogy hiányos a brüsszeli királyn? öltözete. Összegezzük a karmelita kolostorban tartott nemzetközi sajtóbeszélgetésen elhangzott tételmondatokat! Rod Dreher az American Conservative-ban megjelent (pár ponton pontosított) tudósítása szerint a miniszterelnök elmagyarázta, miért borzalmasan veszélyes forgatókönyv a háború további elmérgesítése a t?zszünet és a békekötés el?segítése helyett: „a Nyugatnak meg kell értenie, hogy Putyin nem engedheti meg magának, hogy veszítsen, mert jöv?re újra választások lesznek, és nem indulhat úgy, mint egy háborút veszített elnök.

[...] Már rég elmúlt az az id?, amikor Oroszország képes lett volna meghódítani Ukrajnát és oroszbarát kormányt ültetni az ország élére. Ezért Oroszország célja, hogy Ukrajnát egy kormányozhatatlan ronccsá tegye, hogy a Nyugat ne tarthasson rá igényt. Ukrajna részben már most olyan, mint Afganisztán, »egy senki földje«. Az id? Oroszország oldalán áll, ami hatalmas ország, és hatalmas hadsereget tud mozgósítani, Ukrajna viszont nem képes erre. [...] Nagy-nagy bajban vagyunk tehát, és sajnos ma nem zárható ki az az ?rülség sem, hogy NATO-tagországok csapatokat küldjenek Ukrajnába.”

Orbán Viktor a lejegyzés szerint kijelentette azt is, hogy „a Nyugat háborúban áll Oroszországgal. Ez a valóság. Mindennap egyre beljebb kerülünk. [...] Ha az ukránok a nyugati fegyverek segítségével átlépik az orosz határt, a jövő? olyan fényes lesz, hogy a Nyugatnak napszemüveget kell majd viselnie.”

A kormányf? még arról is beszélt Rod Dreher beszámolója szerint, hogy „a németek szenvednek, mert tudják, mi a nemzeti érdekük, a német vezetés is tudja, hogy semmi keresnivalója nincs egy háborúban Oroszországgal, de valamilyen okból képtelen nemet mondani Washingtonnak.”

Saját lapjában ugyancsak beszámolt a sajtóbeszélgetés?l egy másik résztvev?, Roland Tichy is, aki az ukrán vezetést kiborító „senki földje” kijelentést helyes értelmezésbe helyezte: szerinte Orbán Viktor arra utalt, hogy Oroszországnak fel kellett adnia eredeti céljait, és most arra törekszik, hogy egy ütköz?zónát hozzon létre, nagyjából a most vitatott donbaszi vonal mentén. Ezt a felperzselt földet, a brutális pusztítás és megsemmisítés következményét nevezte a miniszterelnök egyfajta halálzónának, senki földjének.

Kés?bb a Külügyminisztérium is világossá tette, mire utalt a miniszterelnök: „A háború következménye, hogy emberek ezrei halnak meg és egész országrészek válnak pusztasággá. Magyarország ezért akar békét és fegyverszállítások helyett azonnali t?zszünetet. Ez Magyarország világos álláspontja a háború kezdete óta. Magyarország sem szavakban, sem tettekben nem kíván belekeveredni a háborúba” – írták.

Fontos tényez?, hogy Rod Dreher és Roland Tichy tudósítása is meger?síti, amit minden jóérzés? magyar pontosan tud, hogy Orbán Viktor és a magyar kormány nem Putyin bábja és nem az orosz érdekek segít?je, a miniszterelnök csupán az európai közvéleményt szeretné felrázni és a béke ügye mellé állítani.

Olyan nagy baj ez? A kontinens és az emberiség sorskérdésében is b?n volna az ?szinteség?

Schmidt Mária tavaly ?sszel írt egy minden olvasónknak nagyon ajánlott összegzést az orosz–ukrán háború el?zményeir?l, Láttelel címmel. Könyvében a professzor asszony vakító világossággal és történelmi tudományossággal vázolja fel, hogy milyen hatalmi játszmák, korrupciótól b?z?l? machinációk és globális érdekek mentén préselték bele Ukrajnát a háborúhoz vezet? konfliktusba. Schmidt Mária persze Vlagyimir Putyint sem menti fel, s?t kárhoztatja, amiért felült a provokációnak és agresszorral vált ebben a borzalomban. Így zárul a kötet: „Legyen vége már! Legyen béke már!”

Sokatmondó, hogy az akarva-akaratlanul nagy nemzetközi visszhangot kiváltó sajtó-háttérbeszélgetés után alig pár nappal követ?je akadt Orbán Viktornak. Hétf?n a horvát elnök döntött úgy: nem játssza tovább a se lát, se hall majmok játékát, és ?szintén szól a háborúról.

Így Zelenszkij kabinete immár Zoran Milanovictól követel bocsánatkérést, amiért kimondta: a Krím soha nem lesz már Ukrajna része, és hatalmas hiba a Nyugat részér?l halálos fegyvereket küldeni a háborúba.

A legf?bb reményünk ma, hogy a világ közvéleménye is belátja Schmidt Mária, Orbán Viktor és Zoran Milanovic igazát. Hogy egyre több és több pártfogója lesz a békének, és Európa képes lesz szembenézni az elmúlt évek tévútjával, s majd közösen, tiszta er?b?l beletaposhatunk a fékpedálba.

A mi miniszterelnökünk ezúttal sem lacafacázott, hanem el?retört ebben a küzdelemben. ?t már így szeretjük, az üll? kalapálását pedig ezúttal is meghagyjuk a cseheknek.

Huth Gergely - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
